

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 11. Arii opiniones examinantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

& ingens desiderium, quo optabat, ut si-
cut in hoc loco corpore conjuncti, ita in
quæstionibus fidei animis, & sententia
uniti essent. Latine loquebatur, nempe
sua, & Romani Imperii lingua, sed erant,
qui ea, quæ diceret, græco sermone in-
terpretabantur, quod hæc lingua, utpo-
te Oriente usitatissima, plerisque Patrum
familiarior esset. Imperator deinde his,
qui Concilio præerant, locum loquendi
dedit, & plenissimam Episcopis Doctri-
nam fidei examinandi libertatem fecit.

Sæculum IV.
A. C. 325.

Socr. I. c. 8.
Athanas. or. I.
in Ar. p. 296.

§. XI.

Arii opiniones examinantur.

Initio Arii dogmata ad examen vocata. *Ep. Synod.*
Ipsam loquentem audire sustinuerunt, *ap. Socr. 3.*
& easdem, quas prius, blasphemias co- *c. 9. Thod. 1.*
ram Imperatore evomentem. Eusebia- *c. 6. Athan.*
ni, defendendo Ario intenti, nil nisi *de decr. pag.*
verba impia proferebant; alii Episcopi, *251.*
ipsis numero plurimum superiores, man-
sue petebant, ut suæ Doctrinæ rationem
redderent, & ex fidei principiis argumen-
ta afferrent, sed Ariani in ipso dicendi
ingressu unus alterum oppugnabant, ite-
rumque, hæresis suæ absurditatem stu-
pentes, tacebant, & quod omnium oculo-
rum superbia pateret, pudorem si-
lentio fatebantur. Episcopi, refutatis
eorum figmentis, Sanctam Ecclesiæ Do-

L 5

ctrinam

Sæculum IV. Œrinam explicarunt. Imperator ser-
 A. C. 325. pisputantes patienter auscultabat, maxi-
Euf. III. vit. ma attentione, quæ utrinque profereban-
 c. 13. tur, pensabat, eaque, sermone repetens,
 paulatim dissidentium opiniones conciliare satagebat. Quemque eorum, qui contentiosissimi videbantur, leni alioquo mitigabat, græca lingua, quam non ignorabat, usus; tandem rationes, preces, laudes adhibuit, ut omnes ad unionem reduceret.

Lecta est in Concilio epistola Eusebii
 Eust. apud Nicomediensis, manifeste hæresin contem-
 Theod. I. c. 8. nens, quæ præterea factionis clandestinæ molimina prodebat; hujus lectio tantæ indignatione excepta, ut confestim in omnium oculis, maxima Eusebii confu-

Amb. 3. de sione, laceraretur. Inter alia in ea affir-
 fide c. 7. alias mabat; si Filius Dei increatus diceretur
 I. n. 125. ap. necessario etiam consubstantialem Patri
 Theod. c. 6. dicendum. Ex quo colligi possit, illam fuisse epistolam, quam ad Paulinum Ty-

Sup. lib. X. riuensem dederat, ubi aliis verbis hæc as-
 S. 43. sertio reperitur. Ariani etiam professionem fidei, a se conscriptam, Concilio obtulerunt, quæ vix perlecta, tanquam falsa & hæretica lacerata est, magnusque exitus tumultus accusantium eos esse veritatis proditores.

Athan. Decr. Concilium, ut impias, quibus Ariani
 p. 267. & ep. utebantur, voces exterminaret, easque
 ad Afric. p. quæ Scripturæ auctoritate fulciuntur, ad-
 963. & ap. hibe-

hiberet, dixit: *Filium esse Deum.* Arianæ Sæculum IV. A. C. 325.
 ni contendebant, *nomen Filii nobis omni-*
bus cum ipso esse commune, quia scriptum
est; unus est Deus, ex quo sunt omnia. Theod. I. hist. c. 8. 1. Cor. 8.
 Et iterum: *omnia facio nova, & omnia* 6. 2. Cor. 5.
ex Deo sunt. Patres, videntes eorum 17.

astutiam, clarius explicare coacti sunt, quomodo Filius ex Deo sit, & dicere, quod ex substantia Dei sit; verum enim est dicere, Creaturas esse ex Deo, cum earum Auctor sit, estque ita dicere necessarium, ut probetur, creaturas non existisse casu fortuito contra Philosophos, somniantes, hunc Mundum temerario atomorum concursu coaluisse, & contra quosdam hæreticos demonstratur, Mundum neque ab Angelis neque ab alio Auctore, quam vero Deo conditum. Deus igitur, qui erat, per Verbum suum res omnes condidit, quæ non erant antea, Solum Verbum ex Patre est, quod ut melius exprimatur, dicitur, ex substantia Patris esse, quod nulli alteri creaturarum convenit. Ideo vox substantia usurpata, de qua postmodum tam diu multumque disputatum.

Episcopi ab exiguo Arianorum numero quærebant, an dicturi essent, Filium esse virtutem Patris, unicam ejus Sapientiam, imaginem æternam, ei per omnia similem, immutabilem, semper in eo subsistentem, denique verum Deum? non respon-

Sæculum IV. respondebant Eusebiani, nec aperte ne

A. C. 325. gare audebant, ne convincerentur, sed
submisso colloqui conspiciabantur, atque
oculis annuere, voces has: similem, semper,
in eo, & virtutis nomen etiam non
homines cum Filio participare. Possu-

Arianorum *mus, inquebant: has voces sine periculo
fallaciæ. admittere, vocem: similem, quia scriptum
est, hominem esse imaginem, & gloriam*

1. Cor. 11. 7. *Dei. Semper, quia scriptum est; nos enim,
qui vivimus, semper sumus. In eo, quia*

2. Cor. 4. 11. *legitur: in ipso sumus, movemur, & vi-
vimus. Immutabilem, quia Scriptura di-*

Act. 17. 18. *cit: nihil nos a Charitate Jesu Christi se-
parat. Virtutem, quia de pluribus vir-*

Rom. 8. 35. *tutibus Scriptura memorat, & alibi eru-
1. Cor. 12. 10. ca, & scarabeus nominantur virtus, &*

Joel 2. 25. *quidem magna virtus. Sæpe dum Scri-
ptura de populo loquitur, dicit; magnam*

Psal. 45. *Dei virtutem ex Ægypto egressam. Super
12. & aliæ virtutes cælestes, quia legitur: Do-
minus virtutum nobiscum est. Tandem si
dicant, Filium Dei esse verum Deum, non
repugnabimus, est enim Deus, quia Deus
factus est.*

§. XII.

*Necessitas vocis hujus Consubstan-
tialis.*

Tunc Episcopi, eorum dissimulatione &
mala fide cognita, clarius loqui ad-
acti, in unica voce sensum Scripturarum
inclu-